

ผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้
กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดอส์สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

The Effects of Teaching and Learning Management for Develop Malay
Communication Skills Using Role-Play Activities According to Ladousse
Concept for Malay Students Prince of Songkla University Pattani
Campus

Received : 2022-06-08

Revised : 2022-07-08

Accepted : 2023-01-17

ผู้วิจัย แวมัสนา แวยุโซ๊ะ¹

Waemasna Waeyusoh¹
waemasna.w@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามลาเดอส์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา สนทนาภาษามลายู 1 และศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามลาเดอส์ กลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัยชิ้นนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 413-221 Malay Conversation I ในปีการศึกษาที่ 1/2564 กลุ่มที่ 1 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามลาเดอส์ แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะในการสื่อสารภาษามลายู และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติของลาเดอส์ สถิติที่ใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามลาเดอส์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.69/88.61 ความสามารถในการสื่อสารภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามลาเดอส์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.89) ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของ

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษามลายู คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Lecturer Malay Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University,
Pattani Campus

นักศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมบทบาทสมมติในการสื่อสารอย่างถูกต้อง จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายู
ขั้นสูงขึ้น

คำสำคัญ ภาษามลายู ทักษะการสื่อสาร กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดอซ์

Abstract

The purpose of this research was to study the effectiveness of the Malay language communication model using role-playing activities according to Ladousse. To compare the achievement before and after studying of the students studying the course. Conversation in Malay 1 and study the satisfaction with the use of role-playing activities according to Ladousse. The target group for this research is 2nd year students in the Malay Department. Faculty of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University Pattani Campus enrolled in course 413-221 Malay Conversation I in the 1st academic year/21, Group 1, total 18 students. Malay communication plan using role-play activities according to Ladousse Malay communication skill test and the satisfaction questionnaire for using Ladousse's role-playing activity model, statistics used, percentage, mean, standard deviation and t-test. The results showed that the learning management plan to develop Malay communication skills by using the role-playing activity model according to Ladousse was 86.69/88.61. The ability to communicate in Malay after school was significantly higher than before. It was statistically significant at the .05 level and the students' satisfaction with using the Ladousse's role-playing activity model was at a high level ($\bar{X}$ = 3.89). learning activities in accordance with the needs of students Promoting role-playing

activities to communicate properly It will help develop more advanced Malay communication skills.

Keywords Malay Language, Communication Skills, Role-Playing Activities According to Ladousse Concept

บทนำ

ภาษามลายูนับเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากในปัจจุบันนี้ เนื่องด้วยการเปิดโลกอาเซียนทำให้ภาษามลายูเป็นที่นิยมสำหรับคนรุ่นใหม่ในการศึกษาค้นคว้าอยู่ตลอดเวลาและใช้ในการสื่อสารกับผู้คนทั้งมาจากประเทศเพื่อนบ้าน อย่างประเทศมาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ พร้อมทั้งเปิดโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้นแก่ผู้ที่สามารถสื่อสารในหลายๆ ภาษา สิ่งที่เป็นปัจจัยหลักในการสื่อสารคือเรื่องของคำศัพท์ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีหากมีคลังคำศัพท์ทางภาษาใดภาษาหนึ่งมากพอสมควร นอกจากนั้นทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอีกประการหนึ่งในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูด ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่เป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสาร ในสภาพปัจจุบันปัญหาทักษะการใช้ภาษามลายูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ มีการพูดติดขัด ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ สาเหตุมาจากผู้เรียนมีคำศัพท์จำนวนจำกัด และไม่สามารถ

เลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในการสื่อสาร อันเป็นผลมาจากกลวิธีในการเรียนและลักษณะนิสัยในการใช้ภาษาของผู้เรียน อีกทั้งยังขาดทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร สาเหตุอีกประการหนึ่งคือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ไม่ได้สนับสนุนทักษะในการสื่อสารของผู้เรียนเท่าที่ควร (Plaillek, 2011) การเรียนการสอนภาษามลายูในปัจจุบัน เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษามลายูได้ในชีวิตจริง ดังนั้น ทักษะการสื่อสาร ถือเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นทักษะที่บุคคลใช้ติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกที่สุด มีการโต้ตอบกัน ได้อย่างรวดเร็วระหว่างผู้ฟังและผู้พูด ทั้งนี้ Byrne (1976) กล่าวว่า การฟัง-พูดเป็นการสื่อสารของบุคคลตั้งแต่ สองบุคคลขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ ความหมาย ทักษะการฟัง เป็นทักษะด้านการรับสาร (Receptive Skill) ส่วนทักษะการพูดเป็นทักษะทางด้านการ ส่งสาร (Productive Skill)

การใช้กิจกรรมในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนก็เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสาร และได้รับประสบการณ์ผ่านการสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งลาเดอซ์ (Ladousse, 1987: 23) ได้อธิบายถึงกิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมทางการสื่อสารที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทเป็นคนอื่นตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นมาและเป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อนสามารถปรับเปลี่ยนบทบาทได้ การนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนการสอนโดยจัดเตรียมบทบาทในบัตรบทบาทภายใต้สถานการณ์ที่มีความหลากหลายและจากง่ายไปยาก โดยผู้เรียนจะได้รับการกำหนดสถานการณ์และบทบาทที่จะต้องแสดง ที่กล่าวมานั้นอาจเตรียมโดยผู้สอนหรือจากสื่อการสอนต่างๆ และในขณะที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมตินั้นพวกเขาจะได้ฝึกการใช้ภาษา การแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนด การแสดงออกทางพฤติกรรมทางสังคม การพูดเพื่อจุดประสงค์ทางสังคม ได้แก่ การเชิญชวน การเจรจาต่อรอง และการร้องเรียน

นอกจากนั้น ลาเดอซ์ ได้อธิบายถึงแนวทางการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอนภาษาว่าควรจัดกิจกรรมที่เน้นความสนุกไม่น่าเบื่อ ซึ่งการที่ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ระหว่างกิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยให้ผู้เรียนพบว่ากิจกรรมนี้แตกต่างจากที่ระบุในตำราเพราะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและสามารถปฏิบัติได้อย่างง่าย โดยลาเดอซ์ได้กำหนดกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 11 กิจกรรม (Ladousse, 1987: 24-41) ได้แก่ 1) Famous people 2) Roll-a-role 3) Where am I? Who am I? 4) What do I look like? 5) What would you say? What would you have said? 6) Both sides of the question 7) Reading the part 8) Listening in role 9) Guided role plays 10) Picture role plays 11) Eye-witness accounts

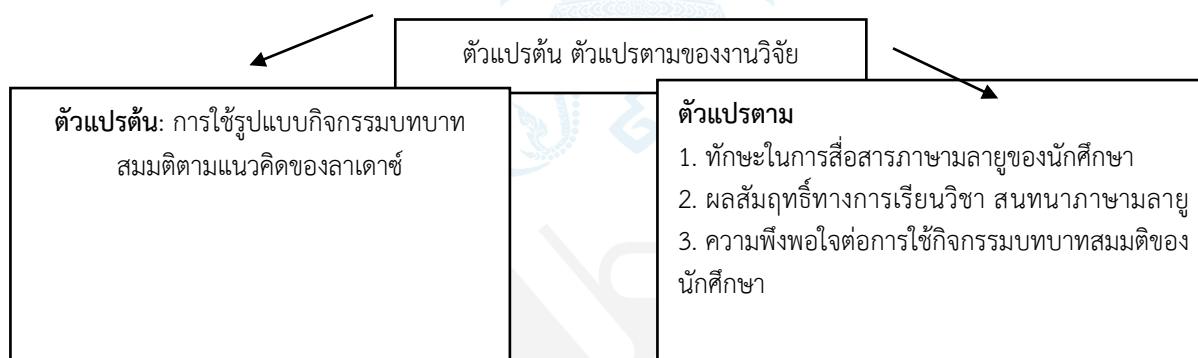
ลาเดอซ์ได้อธิบายว่า กิจกรรมที่ 1 - 4 เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยการนำเข้าสู่รูปแบบของบทบาทสมมติในรูปแบบของเกมที่ผู้เรียนจะได้พูดโต้ตอบกัน และในกิจกรรมที่ 4 ผู้เรียนจะได้พูดสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน ส่วนกิจกรรมที่ 5 - 8 นั้นมีจุดมุ่งหมายในด้านบุคลิกท่าทางการแสดงออกระหว่างการทำกิจกรรมบทบาทสมมติในห้องเรียน และ 3 กิจกรรมสุดท้ายคือ กิจกรรมที่ 9-11 เป็นบทบาทสมมติอย่างเป็นรูปแบบซึ่งผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้อย่างง่ายซึ่งเกิดจากการที่ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมมาในกิจกรรมก่อนหรืออาจเพราะผู้เรียนได้รับการชี้แนะมาอย่างเข้มข้นแล้ว กิจกรรมบทบาทสมตินี้ ผู้เรียนจะได้ทดลองใช้ภาษาอย่างอิสระโดยปราศจากความกดดันผ่านการสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นมาได้

การนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาจะช่วยกระตุ้นความสนใจและพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษามลายูของผู้เรียนได้อย่างมาก นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน โดยผู้สอนสมมติสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น การเดินทาง การท่องเที่ยว การซื้อของ เป็นต้น มาผสมผสานกับบุคลิก การแสดงอารมณ์ ของบุคคล เช่น โกรธ กังวล เศร้า ดีใจ เป็นต้น ทั้งนี้กิจกรรมบทบาทสมตียังเน้นการนำภาษาไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและเมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมบทบาทสมตಿಯ่างสนุกสนานย่อมเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการสื่อสารภาษามลายูและยังมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเพื่อนอีกด้วย

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ผู้เรียนมีอิสระในการสื่อความหมาย โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง และยังเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดบรรยากาศผ่อนคลาย ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเอง และผู้เรียนกับผู้สอน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการใช้กิจกรรมการสอนภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะในการสื่อสารของนักศึกษา อีกทั้งยังพยายามศึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จดจำคำศัพท์และนำไปใช้ในการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับภาษามลายูต่อไปได้มากขึ้น ทั้งยังสามารถสื่อสารเป็นภาษามลายูได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรต้นคือการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ และตัวแปรตามคือ ทักษะในการสื่อสารภาษามลายู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สนทนาภาษามลายู 1 และความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชา สนทนาภาษามลายู 1 โดยการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารภาษามลายู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
5. ผลการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 413-221 Malay Conversation I ในปีการศึกษาที่ 1/2564 จำนวน 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 มีจำนวน 18 คน และกลุ่มที่ 2 มีจำนวน 19 คน รวมทั้งหมด 37 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 413-221 Malay Conversation I ในปีการศึกษาที่ 1/2564 กลุ่มที่ 1 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 18 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซ จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง คุณภาพของแผนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก

2.2 แบบทดสอบ (Test) วัดความสามารถทักษะในการสื่อสารภาษามลายู เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (B) เท่ากับ 0.27-0.69 มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.26-0.63 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

2.3 แบบสอบถาม (Questionnaire) ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติของลาเตซ จำนวน 15 ข้อ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่า IOC เท่ากับ 0.68-1.00

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ปฐมนิเทศนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักศึกษาทราบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การเตรียมตัวก่อนเรียน การร่วมกิจกรรมตามขั้นตอน และประเมินผล

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะใช้เวลาทั้งหมด 5 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง โดยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติของลาเดาซ์ สมมติในแต่ละสัปดาห์มีความแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่จะวัดและประเมินผล ผู้เรียน กิจกรรมบทบาทสมมติทั้ง 5 รูปแบบ รูปแบบที่ 1 กิจกรรมค้นหาหัวข้อบทบาทสมมติ รูปแบบที่ 2 กิจกรรม Apakah yang anda cakap? คุณพูดว่าอะไรนะ? รูปแบบที่ 3 กิจกรรม Baca keadaan yang disediakan การอ่านบทบาทสมมติ รูปแบบที่ 4 กิจกรรม Panduan main peranan การแสดงบทบาทสมมติ รูปแบบที่ 5 กิจกรรม Peranan gambar dimainkan ภาพบทบาทสมมติ ตามที่ออกแบบไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน โดยผู้สอนประจำวิชา หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน และประเมินการแสดงบทบาทสมมติ และการสื่อสารภาษามลายู และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนการทำกิจกรรมบทบาทสมมติในชั้นเรียนทั้งหมด 5 กิจกรรม เก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน และข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารภาษามลายู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2537)

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู โดยใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายูต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์

คะแนน	Pretest (20)	กิจกรรม ครั้งที่ 1 (20)	กิจกรรม ครั้งที่ 2 (20)	กิจกรรม ครั้งที่ 3 (20)	กิจกรรม ครั้งที่ 4 (20)	กิจกรรม ครั้งที่ 5 (20)	รวม (100) E_1	Post- test (20) E_2
คะแนน	290	285.6	308	337	328	301	1560	319

รวม								
เฉลี่ย	16.11	15.87	17.11	18.73	18.24	16.73	17.34	17.72
S.D.	1.41	5.53	4.92	1.37	4.10	1.41	3.46	1.27
ร้อยละ	80.56	79.33	85.56	93.67	91.22	83.67	86.69	88.61
ประสิทธิภาพของรูปแบบการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.69/88.61								

จากตารางที่ 1 พบว่าผลคะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของนักศึกษาทั้งหมด เท่ากับ 1,560 คะแนนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.34 คิดเป็นร้อยละ 86.69 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 319 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.72 คิดเป็นร้อยละ 88.61 ดังนั้น รูปแบบการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.69/88.61 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สูตร t-test (Dependent Sampel) ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	18	16.11	1.41	8.3	0.00
หลังเรียน	18	17.34	1.27		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู ที่เรียนด้วยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 17.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.27 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู ที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์การประเมิน
ด้านการสื่อสาร			
1. ฉันสามารถสื่อสารภาษามลายูได้เร็ว และคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น	3.35	0.68	ปานกลาง
2. ฉันมีทักษะในการสนทนาภาษามลายูกับเพื่อน และผู้อื่นมากขึ้น	3.47	0.50	ปานกลาง
3. ฉันสามารถตอบข้อซักถาม ข้อสงสัยของตนเอง และเพื่อนได้ดีขึ้นเมื่อได้เรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ	3.82	0.78	มาก
4. ฉันสามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาภาษามลายูได้เร็วยิ่งขึ้น	3.65	0.76	มาก
ด้านพัฒนาภาษา			
5. ฉันชอบและสนุกเมื่อได้เรียนด้วยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติกับเพื่อนได้ดีขึ้นเมื่อได้เรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ	4.12	0.58	มาก
6. ฉันมีความกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น	3.17	0.67	มาก
7. ฉันสามารถใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ ในบทสนทนาภาษามลายู	3.47	0.78	ปานกลาง
8. ฉันสามารถนำความรู้ที่ได้จากรายวิชาสนทนาภาษามลายูไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.06	0.73	มาก
9. ฉันมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับประโยคคำถามที่ใช้ในการสื่อสารมากยิ่งขึ้นเมื่อเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ	3.59	0.69	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมและทำงานเป็นทีม			
10. ฉันได้มีส่วนร่วมตลอดการทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.18	0.62	มาก
11. ฉันได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมเมื่อได้เรียนด้วยวิธีการแบบใหม่นี้	4.18	0.62	มาก
12. ฉันมีความกระตือรือร้น และสนใจเมื่อได้เรียนตามกิจกรรมบทบาทสมมติ	4.06	0.80	มาก
13. ฉันชอบที่อาจารย์มีการให้คะแนนทั้งแบบเดี่ยว และแบบทีม หลังจากการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ	4.24	0.55	มาก
14. ฉันชอบที่จะให้อาจารย์จัดกิจกรรมแบบนี้ในทุกๆ เรื่องที่ต้องเรียนในรายวิชาสนทนาภาษามลายู	3.88	0.68	มาก
15. ฉันยินดีที่จะช่วยเหลือเพื่อร่วมทีม หรือต่างทีมเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือ	4.53	0.61	มากที่สุด
ผลรวม	3.89	0.67	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตอาซ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความพึง

พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 11 ข้อ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ยินดีที่จะช่วยเหลือเพื่อร่วมทีม หรือต่างทีม เมื่อ

เขาต้องการความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.53$) ชอบที่อาจารย์มีการให้คะแนนทั้งแบบเดี่ยว และแบบทีมหลังจากการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ ($\bar{X} = 4.24$) ได้มีส่วนร่วมตลอดการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีมเมื่อได้เรียนด้วยวิธีการแบบใหม่ ($\bar{X} = 4.18$)

สรุปผลวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.69/88.61 เป็นไปตามเกณฑ์
2. ความสามารถในการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู ที่เรียนด้วยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู ที่มีต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูโดยใช้รูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.69/88.61 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู ที่สร้างขึ้นมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ได้ฝึกการใช้ภาษา ได้ฝึกลำดับการสื่อสารจากง่ายไปยาก รู้จักใช้คำศัพท์ที่มีอยู่มาเรียบเรียงเป็นบทสนทนาโต้ตอบกับอีกฝ่ายได้อย่างเหมาะสม ได้ฝึกทักษะการตั้งคำถาม ได้วิเคราะห์คำถามที่อยู่ในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ มีความกล้าแสดงออกที่จะสื่อสารกับอีกฝ่าย นักศึกษาสามารถแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ได้ ทั้งยังได้รับประสบการณ์ผ่านการสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่พบเจอได้ การแสดงออกพฤติกรรมทางสังคม การพูดเพื่อจุดประสงค์ทางสังคม ได้แก่ การเชิญชวน การร้องเรียน เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติ บุญจันทร์ประเสริฐ (2561) เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโดยใช้บทบาทสมมติที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการสอนสำหรับนักศึกษาครูภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี พบว่านักศึกษาครูภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความสามารถในการสื่อสารภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เรียนด้วยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเตซ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะกิจกรรมที่ผู้สอนออกแบบ

นั้น เป็นการจัดลำดับขั้นการฝึกสนทนาให้มีทักษะการสื่อสารจากง่ายไปสู่ยาก การจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้ฝึกการตั้งคำถาม และฝึกพูดโต้ตอบให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ และมีทักษะการสื่อสารที่เข้าใจง่าย ตรงตามหลักไวยากรณ์ โดยเริ่มจากกิจกรรมสร้างบทสนทนาที่เกิดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ เช่น การสนทนาที่มหาวิทยาลัย สถานีดารวจ โรงพยาบาล เป็นต้น ทั้งนี้คำศัพท์ที่ใช้ในสถานที่ต่างๆ ก็มีความแตกต่างกัน ทำให้นักศึกษาใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เมื่อนักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานที่ต่างๆ แล้ว ก็เข้าสู่กระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์โดยผ่านกิจกรรมการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างสร้างสรรค์ นักศึกษาฝึกหาคำพูดเพื่อใช้ในการคลี่คลายสถานการณ์ที่ตึงเครียดให้เบาลงได้ นอกจากนี้แล้วในการจัดกิจกรรมยังมีความหลากหลายให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยการสวมบทบาทต่างๆ มีการปรึกษาเพื่อนและผู้สอนเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ ทุกขั้นตอนของการทำกิจกรรมมีผู้สอนคอยแนะนำและให้ความรู้ตามขั้นตอน จึงทำให้นักศึกษาสนุกในการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้น และมีความสามารถทางด้านการสื่อสารภาษามลายูที่เพิ่มมากขึ้น กิจกรรมที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีการลงมือปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และสามารถนำบทสนทนาที่คิดขึ้นมาไปประยุกต์ใช้ได้ ส่งผลให้นักศึกษาเกิดทักษะการสื่อสารขั้นสูง

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษามลายู มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษามลายูด้วยรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวคิดของลาเดาซ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนด้วยการเสริม

กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีการสอนที่สามารถเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกทักษะการสนทนาได้อย่างเป็นระบบ สื่อสารภาษามลายูได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามได้อย่างตรงประเด็น สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น สามารถใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ ในบทสนทนาภาษามลายู มีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น ถ้าแสดงออก และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ซึ่งกันและกันกับเพื่อนในชั้นเรียนจึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้พร้อมกับความสุขและความสนุกสนานในระหว่างการทำกิจกรรม ดังที่ Skinner (1971) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนจะทำให้มีอิสระในความคิด ไม่มีวิธีการใดดีกว่าการให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกว่ามีอิสระเสรีภาพในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผู้สอนควรจะปล่อยให้เด็กได้ทำในสิ่งที่เขาอยากทำ ไม่ใช่ในสิ่งที่ผู้สอนต้องการอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง และการยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ ย่อมเป็นสาเหตุที่สร้างแรงจูงใจให้อยากเรียนรู้และกระทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน อีกทั้ง เฝยิณ กิจระการ (2546) ก็ได้ให้แนวคิดของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานคือการตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นปีของนักศึกษา คำนึงถึงความสนใจของนักศึกษาและสื่อความหมายไปทางบวกเพื่อให้นักศึกษารู้สึกสบายใจและผ่อนคลายในการเรียนรู้

1.2 ผู้สอนควรสะท้อนผลการเรียนรู้กลับทันทีหลังการจัดกิจกรรมและควรประเมินผลงานนักศึกษาทุกครั้งที่นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและเสนอแนะแนวทางที่ถูกต้องต่อไปแก่นักศึกษา

1.3 ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมและเตรียมสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา จะช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารและกระบวนการคิดที่เป็นระบบที่สอดคล้องกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสื่อสารทางภาษาอื่นๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการคิด และโต้ตอบในแต่ละภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว

1.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กับการสอนด้วย กระบวนการรูปแบบอื่นๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันของการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). *การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน.เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา หน่วยที่ 1-5*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชามิยะห์ บาเละ, อาลีเยห์ มะแซ และไซนีย์ ต่าฎ. (2565). “พัฒนาบทเรียนรายวิชาภาษามลายูเพื่อการสื่อสารใน บทเรียนออนไลน์ระบบเปิด (Thai MOOC) สำหรับมหาชน”, *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการ แห่งแปซิฟิก สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(2), 15-28.
- ข้าสินาร์ ยาพา, อาชียะ วันแอะเลาะ, มะนาวี มามะ, นูรฮุดา สะดามะ และอัฟฟาน สามะ. (2560). “ทัศนคติ ต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียนและแนวทางการพัฒนาการสอนภาษามลายูของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”, *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 12(1), 137-150.
- ทิตนา แหมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 7). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัด กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ(พิมพ์ครั้งที่ 15). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เผธิญ กิจระการ. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มูห์หมัด สาละบิง และกัลยาณี เจริญช่าง นุซมี. (2560). “ผลการเรียนรู้ด้วยพอดแคสต์เพื่อส่งเสริมทักษะการ สื่อสารภาษามลายูสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี”, *วารสารอัล-ฮิกมะฮฺ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 13(7),37-44.
- สันติ บุญจันทร์ประเสริฐ, สรिता บัวเขียว และยุพิน ยืนยง. (2561). “การพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโดยใช้บทบาทสมมติที่เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการสอนสำหรับนักศึกษาครู ภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี วิทยาลัยครูหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”, *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 8(2), 101-112.
- อัปโตรอส์ก มะลาเฮง. (2555). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษามลายูยาวี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึก อ่าน*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนอิสลาม ศึกษา. ยะลา: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Bialystok, E. (1990). *Communication Strategies: A psychological analysis of second language use*. Oxford, UK: Basil Blackwell.
- Byrne, D. (1976). *Teaching oral English*. London: Longman Group UK Ltd.
- Ladousse G. P. (1987). *Role-play*. Oxford: Oxford University Press. Livingstone C. (1983). *Role play in language learning*. New York: The Printed House.

- Richards, J. C., & Schmidt, R. W. (1986). *Language and communication*. New York: Longman Incorporation.
- Rivers, W. M. (1986). *Teaching foreign-language skills*. London: University of Chicago Press.
- Skinner, B.F. (1971). *Beyond freedom and dignity*. Toronto: A Bantam Vintage Book.

